

[Justitsministeren]

har fået af fru Lis Møller, at det, det her drejer sig om, først og fremmest er et erstatningsspørgsmål. Men det forstår jeg nu det er, og jeg vil naturligvis gerne undersøge, om der har været mulighed for på et tidligere tidspunkt at tage stilling til udbetaling af erstatning. Jeg tror nok, at udgangspunktet må være, at hvis der sker efterforskning i en sag, hvis der er mulighed for at finde gerningsmanden, så må man først forsøge det. Hvis sagen opgives, kan man prøve at få erstatning fra den erstatningsfond, der er lavet. Men åbenbart skyldes den sene ekspedition efter fru Lis Møllers opfattelse, at advokaten ikke har haft kendskab til denne lov, og det finder jeg naturligvis også beklageligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 198

10) Til *undervisningsministeren* af:

Agnete Laustsen (KF):

»Finder ministeren det forsvarligt at standse al forskning og undervisning på Hvidovre hospital, og er beslutningen om dette foretaget i et samarbejde med Københavns kommune?«

Skriftlig begrundelse

Undervisningsministeriets besparelser på 28 mill. kr. på Hvidovre hospital betyder ud over en standsnings af undervisning og forskning, at Københavns kommunes hospitalsplanlægning slås helt i stykker. Herudover er der ikke tale om nogen reel besparelse, da udgiften flyttes fra ministeriets til kommunens kasse. I stedet for at trække dette ned over hovedet på Københavns kommune burde ministeriet hellere have gennemtænkt mulighederne for besparelser i henhold til det sparekatalog, som amterne og kommunerne er fremkommet med.

Afdelingerne inden for Københavns kommunes hospitalsvæsen er verdenskendte for en høj faglig standard. Besparelserne betyder, at denne position ødelægges. Endvidere går det ud over lægernes uddannelse, forskningen, og besparelserne rammer naturligvis også patienterne.

Der er tale om en meget pludselig besparelse, og det tyder på, at tingene ikke har været gennemtænkt. At 100 ansatte som følge

af besparelserne mister deres arbejde, har tilsyneladende slet ikke været inde i ministerens overvejelser.

Agnete Laustsen (KF):

Det er efterhånden svært at tage ordet »planlægning« alvorligt i forbindelse med hospitalsvæsenet; det vil den senere debat her i dag, bl.a. om private sygehuse, jo nok også bevise.

Hovedstadsområdet har utvivlsomt de største vanskeligheder, og det virker derfor uforståeligt, at undervisningsministeren nu pludselig vil nedlægge undervisning i kliniske fag på Hvidovre hospital og dermed fjerne grundlaget for, at dette hospital fungerer som påregnet af Københavns kommune. Jeg vil derfor gerne bede ministeren om at forklare baggrunden for dette pludselige og drastiske indgreb og oplyse, om Københavns kommune er enig i det.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg kan oplyse, at der siden 1971 har eksisteret en opsigelig overenskomst mellem undervisningsministeriet og Københavns kommune om, at kommunen skal varetage en del af den kliniske undervisning af lægestuderende ved universitetet. For studenterundervisningen modtager kommunen refusion fra staten, men det har aldrig været hensigten, at denne refusion skulle udgøre et tilskud til hospitalets lands- eller landsdelsfunktioner. Når Hvidovre i sin tid blev valgt til denne undervisning, skyldtes det, at man her i forvejen helt uden hensyn til undervisning havde planlagt en dækning af alle de specialfunktioner, som vi i undervisningsmæssig henseende havde brug for.

Ministeriet har betalt kommunen for en konkret ydelse, nemlig denne kliniske undervisning, og da det kommer på tale at reducere optagelsesantallet til lægeuddannelsen i København, vil der fremover ikke længere være behov for denne undervisning. Derfor har vi i august 1981, altså ikke nu og pludselig, ganske i overensstemmelse med reglerne opsagt overenskomsten med kommunen, vel at mærke startende i 1984 og med afvikling over en årrække, så der er god mulighed for at indpasse denne nye situation i hospitalets daglige virke.